



ת"פ (ראשון לציון) 17095-02-24 - מדינת ישראל נ' אלעד אלקובי

ת"פ (ראשון-לציון) 17095-02-24 - מדינת ישראל נ' אלעד אלקובי שלום ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 17095-02-24

מדינת ישראל

נגד

אלעד אלקובי (עציר)

בית משפט השלום בראשון-לציון

[11.12.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נה

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן, בשישה אישומים, כפי שיפורטו להלן. על פי החלק הכללי לכתב האישום, שניר בן הרוש (להלן: "שניר") וקורל בן הרוש (להלן: "קורל") הם בני זוג נשואים, שהתגוררו בבאר יעקב. שניר החזיק ברשותו רכב ובעלותו חנות לעבודות אלומיניום וזכוכית בראשון לציון. אלון בסר (להלן: "אלון") ולין בסר (להלן: "לין") הם בני זוג נשואים. בבעלות אלון חנות לאלומיניום בראשון לציון. בין הנאשם לבין שניר ואלון היכרות מוקדמת על רקע העסקתו בחנויותיהם בעבר. אישום ראשון - ביום 19.1.2024 התקשר הנאשם לאלון. לין ענתה לשיחה ואז אמר לה הנאשם: "אני א*יין אתכם אני אפגע לאלון באוטו".

לפיכך הורשע הנאשם בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). אישום שני - ביום 20.1.2024 בשעת בוקר, הגיע הנאשם לדירה של משפחת שניר וביקש להיכנס לדירה. קורל סירבה לפתוח את הדלת והנאשם עזב את המקום. כעבור 20 דקות לערך, שב הנאשם וביקש להיכנס שנית לדירה, אך קורל סירבה להכניסו.

או אז נעמד הנאשם מתחת לחלון הדירה וצעק לעבר קורל כי יזרוק לה טילים הביתה. באותן הנסיבות, התקשרה קורל למוקד המשטרה. בעקבות כך, הגיעו שוטרת ופקח אל המקום, פגשו בנאשם וביקשו ממנו לעזוב את המקום.



לאחר מכן, שב הנאשם לדירה, נעמד מתחת לחלון וצעק לעבר קורל: "אני אזרוק לך רימונים לבית". קורל התקשרה פעם נוספת למוקד המשטרה, השוטרים שבו למקום והבחינו בשניר רודף אחרי הנאשם, הפרידו ביניהם ועצרו את הנאשם.

בהמשך, בתחנת המשטרה, אמר הנאשם לשניר: "אל תדאג, אנחנו ניפגש שאני אצא", "רק תגיע לשכונה אם אתה גבר המשטרה לא תעזור לך".

לפיכך הורשע הנאשם בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

אישום שלישי - בהמשך לאישומים הראשון והשני, ביום 20.1.2024 שוחרר הנאשם בתחנת המשטרה ונאסר עליו ליצור קשר עם שניר לתקופה של 30 ימים, להיכנס לבאר יעקב ולעסוק של שניר לתקופה של 15 ימים, וכן לצאת מביתו למשך 3 ימים.

ביום 20.1.2024 שלח הנאשם לשניר ולאילון הודעות קוליות שבהן קילל אותם ואיים עליהם בפגיעה בגופם.

לפיכך הורשע הנאשם בעבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין והפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

אישום רביעי - ביום 23.1.2024 בשעה 08:33, התקשר הנאשם לאילון ואמר לו לבוא לעסוק שלו או שהוא בא ל*יין אותו. בהמשך, בשעה 09:30, שלח הנאשם הודעה קולית לאילון שבה איים עליו בפגיעה בגופו, בחירותו ובקניינו וכן בקנינים של אחרים.

לפיכך הורשע הנאשם בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

אישום חמישי - ביום 23.1.2024 ישב שניר ברכבו. הנאשם הגיע לרכבו, כשהוא אחוז בידו חפץ, ניגש אל הרכב, הכה באמצעות החפץ בשמשת הדלת הקדמית השמאלית של הרכב, תוך שהוא צועק לעבר שניר ומאיים עליו. בתגובה, התקשר שניר למוקד המשטרה והנאשם נמלט מהמקום.

באותו היום, הגיע הנאשם לחנותו של שניר ושבר שלוש מראות, ובהמשך, שב לחנות ושבר ארבע זכוכיות של מקלחונים.

לפיכך הורשע הנאשם בעבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין והפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

אישום שישי - ביום 24.1.2024 שהה שניר יחד עם חיים פרחי ויחזקאל חדד (להלן: "יחזקאל") בחנות. הנאשם הגיע אל המקום, וכאשר יחזקאל הבחין בו, סגר את דלת החנות. מיד ובסמוך, נעמד הנאשם מחוץ לדלת והחל לצעוק ולאיים על שניר בפגיעה בגופו וברכשו. הנאשם נטל סלע גדול והשליכו לעבר שתי מראות בשווי ₪ 850 שהונחו בסמוך למקום, תוך שהוא מנפץ אותן. אז ניגש הנאשם לרכב שחנה בסמוך, נטל אבן גדולה והשליכה על השמשה הקדמית של הרכב, ובהמשך נטל אבן נוספת והשליכה על שמשת דלת הנהג אשר התנפצה.

שניר התקשר למוקד המשטרה, שוטרים הגיעו למקום ועצרו את הנאשם. בתחנת המשטרה, כאשר שוטרת הורידה את הנאשם מהניידת, איים עליה הנאשם.

לפיכך הורשע הנאשם בשתי עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין והפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.



תמצית הראיות לעונש וטיעוני הצדדים

בראשית טיעוניה לעונש הפנתה ב"כ המאשימה לרישום הפלילי של הנאשם וכן לגזר הדין שבו הושת על הנאשם מאסר על תנאי חב הפעלה. ב"כ המאשימה טענה כי מעובדות האישומים שבכתב האישום המתוקן עולה מסכת התעללות אחת נמשכת מצד הנאשם כלפי המתלוננים, שנמשכה לאורך מספר ימים שבמהלכם הנאשם לא הניח למתלוננים.

ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, והפנתה לפסיקה. אשר למיקום הנאשם בתוך מתחם הענישה, טענה ב"כ המאשימה כי הביאה בחשבון מחד גיסא את העובדה שנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי, ומאידך גיסא נתנה דעתה לכך לעברו המכביד בעבירות זהות ולעובדה שעבר את העבירות בעת שמאסר על תנאי ריחף מעל ראשו, ללא כל מורא מרשויות החוק. כן טענה ב"כ המאשימה כי התחשבה בדברי המתלוננים, שמסרו כי הם מכירים את הנאשם שנים רבות, הביעו רחמיהם עליו, מסרו כי תקופה ארוכה היו ביחסים טובים איתו, אך במועד נושא כתב האישום, כהגדרתם, השתבשה עליו דעתו ובשל התנהגותו עברו תקופה לא פשוטה. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש באמצע מתחם הענישה בן 36 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסר על תנאי בן 5 חודשים במצטבר, כך שסך הכול יוטלו על הנאשם 41 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים על תנאי לתקופה ארוכה, קנס ופיצוי למתלוננים.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע מתגלגל אחד, ועל כן, עתר לקביעת מתחם עונש אחד לכלל האישומים. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא ניסה להשיג כל רווח כלכלי או אחר, לא היו לו כוונות לממש את איומיו, וכל העבירות נעברו על רקע מצבו הנפשי, ולדבריו, הנאשם אינו יכול להסביר כיום את התנהגותו המתוארת בכתב האישום. ב"כ הנאשם ציין כי מרשו עבד בעבר כשכיר אצל שניר, והמתלוננים, אשר הבינו שהוא מצוי בתקופה לא טובה, סירבו להכניסו לביתם, הזמינו את המשטרה והפנו את הנאשם לקבלת טיפול נפשי. לדברי הנאשם ואחיו, שהעיד במסגרת ראיות ההגנה לעונש, בתקופה זו נלקח הנאשם פעמיים לבית החולים הפסיכיאטרי "באר יעקב" כדי שיקבל טיפול מתאים למצבו, אך לא אושפז, אלא קיבל זריקה בלבד.

ב"כ הנאשם עתר שלא לאמץ את מתחם העונש ההולם שלו טענה ב"כ המאשימה, הפנה לפסיקה מטעמו, וטען כי מתחם העונש ההולם במקרה דנא נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הוסיף כי יש לזקוף לזכות הנאשם את התיקון המשמעותי שבוצע בכתב האישום, את הודאת הנאשם שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי וכן את העובדה שהנאשם עצור זה כעשרה חודשים, ובמהלך המעצר לקה במחלת עור שלא טופלה כראוי. נוכח האמור עתר ב"כ הנאשם להעמיד את עונשו של הנאשם על 15 חודשי מאסר בפועל ולהפעיל את המאסר המותנה בחופף ובמצטבר, כך שסך הכול יוטלו עליו 18 חודשי מאסר בפועל. במסגרת הראיות לעונש העידו אימו, אחיו ואחותו של הנאשם.



אימו של הנאשם מסרה כי היא אישה חולה, וכי טרם מעצרו הנאשם התגורר עימה וסייע לה רבות, וביקשה להתחשב בו. אחותו של הנאשם מסרה כי הנאשם הוא האח הבכור, וכי הם חוו ילדות קשה בשל מחלת אימם. אחיו של הנאשם הוסיף כי הנאשם נקלע למשבר נפשי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום ולא קיבל את הטיפול המתאים למצבו. הנאשם בדברו האחרון טרם גזר הדין הביע צער וחרטה על מעשיו, טען כי שניר הוא חבר ילדות שלו שאצלו עבד ואף אכל בביתו, והוסיף כי אינו מבין מה גרם לו לאיים עליו. הנאשם הוסיף כי במשך שנים אחדות מאז שחרורו האחרון ממאסר לא הסתבך בפלילים, חי חיים נורמטיביים, עבד באופן סדיר, ביקר את אביו שהוא חולה סיעודי וטיפל באימו. חוות הדעת הפסיכיאטרית

הנאשם נשלח לפסיכיאטר המחוזי על מנת שתיערך בעניינו חוות דעת פסיכיאטרית בדבר מצבו הנפשי. ביום 12.3.2024 הוגשה לתיק חוות דעת של פרופ' חיליק לבקוביץ מ"מרחבים", לאחר שעיין, בין היתר, בתעודות חדר מיון פסיכיאטרי מיום 17.1.2024, מיום 23.1.2024 ומיום 31.1.2024.

מחוות הדעת עולה כי הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית מפניות אחדות לחדר מיון, ללא אשפוזים בעברו. בחוות הדעת צוין כי הנאשם אינו סובל ממחלת נפש במובן המשפטי, ומאובחן כסובל מהפרעת שימוש בחומרים ממכרים, ובעיקר סמים מסוגים שונים, וכן סובל מהפרעת אישיות אנטי סוציאלית.

כן נמסר כי הנאשם פנה מיוזמתו ביום 17.1.2024 למיון פסיכיאטרי ומסר כי חש אי שקט, גילה תוקפנות כלפי הסובבים, והרושם היה כי הוא בהשפעת סמים. בהיעדר אינדיקציה לאשפוז פסיכיאטרי, שוחרר הנאשם להמשך מעקב בקהילה עם המלצות להימנע משימוש בסמים, להשתלב במסגרת גמילה בהקדם ולהיות במעקב רופא משפחה. ביום 23.1.2024 הגיע הנאשם למיון הפסיכיאטרי פעם נוספת, אך עזב על דעת עצמו בטרם נבדק. ביום 31.1.2024 הגיע הנאשם לחדר מיון בעת מעצרו, ובבדיקתו לא נמצאה עדות למצב פסיכוטי או אפקטיבי מג'ורי, ולא הייתה אינדיקציה לאשפוז.

בחוות הדעת נקבע כי הנאשם היה אחראי למעשיו בעת האירוע נושא כתב האישום, וכי הוא כשיר לעמוד לדין. דיון והכרעה

הנאשם נותן את הדין על שישה אירועים שאירעו במהלך שישה ימים שבהם עבר 7 עבירות איומים, 3 עבירות של הפרת הוראה חוקית ועבירה של היזק לרכוש במזיד.



מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי מושאי האיומים העיקריים היו שניר ואלון, מעסיקיו לשעבר של הנאשם, המוכרים לו. מאחר שכל העבירות נעברו במהלך ימים אחדים ולאור הקשר העובדתי הברור ביניהן, יש לראות בכלל האירועים כ"אירוע אחד" ולגזור על הנאשם עונש כולל בגינם, כפי שטענו גם באי כוח הצדדים, וכעולה מ"מבחן הקשר ההדוק" שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

מהנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עולה כי הנאשם התקשר לאלון, ואיים באוזני אשתו שענתה לשיחה, כי יפגע באלון וישרוף את רכבו. יום לאחר מכן הגיע הנאשם לדירתם של קורל ושניר, וביקש להיכנס, ומשסורב, צעק ואיים על קורל. העובדה שהמשטרה הגיעה למקום והורתה לנאשם לעזוב, לא הרתיעה את הנאשם והוא שב למקום לאחר מכן והמשיך לצעוק ולאיים. שניר החל לרדוף אחרי הנאשם עד שהשוטרים הגיעו למקום בשנית, אז נלקח הנאשם לתחנת המשטרה, ואף שם הוא איים על שניר.

הנאשם נחקר ושוחרר בתנאים מגבילים שאסרו עליו לצאת מהבית, להתקרב לעסק של שניר וליצור עימו קשר. למרות זאת, יומיים בלבד לאחר שחרורו שלח הנאשם לשניר ואלון הודעות קוליות שבהן איים כי יהרוג אותם, יאנוס אותם ויפגע ברכוש. באופן דומה, גם ביום שלמחרת שב הנאשם ואיים על אלון בשיחת טלפון ובהודעה קולית איומים קשים באלימות.

האלימות של הנאשם הלכה והסלימה באופן שלמחרת היום, ולמרות התנאים המגבילים שהוטלו עליו, הגיע למקום בו שהה שניר ברכבו, כשהוא מחזיק חפץ בידו, היכה בחפץ בחלון הרכב ואיים על שניר כי ישחט אותו, ובהמשך אף הגיע לעסקו של שניר ושבר שם סחורה. יום לאחר מכן, הגיע הנאשם למקום שבו שהה שניר, איים עליו, השליך סלע לעבר מראות שהיו במקום וגרם לשבירתן, זרק אבנים על הרכב של שניר וגרם לניפוץ השמשה. הנאשם המשיך באיומיו גם בתחנת המשטרה, עת איים על השוטרת שעצרה אותו.

מהמתואר אפשר ללמוד כי במשך ימים אחדים פעל הנאשם באלימות ובבריונות, וכי במהלך תקופה זו, ככל הנראה, סבל ממצב נפשי לא יציב, וחזר ואיים כדי להפחיד את שומעיו, פגע ברכוש והפר את התנאים המגבילים שהוטלו עליו. הערכים החברתיים המוגנים העומדים ביסוד עבירת האיומים הם שמירה על גופו, נפשו, ביטחונו האישי ועל שלווה נפשו של הפרט.

עבירת האיומים הפכה לנגע שפשה בחברה, שיש לבערו ביד תקיפה. בתי המשפט עמדו על החומרה הנובעת מעבירת האיומים בשל המסוכנות הטבועה בה, ונדרשו להוצאת דברי האיומים מן הכוח אל הפועל ולהיותם מעשי בריונות לשמה - ראו לעניין זה: ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, מג(3) 373 (1989) וכן רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 96 (2006).

הערכים החברתיים המוגנים שביסוד העבירה של הפרת הוראה חוקית הם עקרון שלטון החוק, כיבוד החלטות משפטיות ושמירה על הסדר הציבורי.

הערך החברתי המוגן בעבירה של היזק לרכוש במזיד הוא זכות הקניין של הפרט.



בדנא פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים פגיעה ניכרת וממשית בהינתן אופי האיומים שהשמיע, שתוכנם היה ממשי וקונקרטי, ובהינתן התנהגותו הפרועה, ריבוי האירועים והעובדה כי לא חדל ממעשיו גם כאשר המתלוננים קראו לעזרת המשטרה, והתנהגותו האלימה המשיכה ואף הסלימה לאחר ששחרורו בתנאים מגבילים, תוך שהפר את התנאים, איים על המתלוננים ופגע ברכוש.

הנאשם לא הוציא את עיקר איומיו מהכוח אל הפועל, ואף לא הייתה תכלית ידועה להתנהגותו. עם זאת, התנהגותו זרעה פחד של ממש בלב המתלוננים, והם קראו פעם אחר פעם לעזרת המשטרה.

אני סבורה כי יש לתת משקל לקולה בקביעת מתחם הענישה למצבו הנפשי הרעוע של הנאשם באותה העת. מכתב האישום עולה כי הנאשם התנהג בתוקפנות ובאימפולסיביות, ניכר כי התקשה לשלוט בעצמו ולהפנים את חומרת מעשיו. בכך יש להשפיע על מידת אשמו, אף כי אינו נמצא בקרבה לסייג האחריות הפלילית.

בהתאם לקבוע ב-ע"פ 328/20 פלוני נ' מדינת ישראל (7.6.2020), יש לראות במאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם נסיבה לחומרה במסגרת הנסיבות הנדרשות לקביעת מתחם העונש ההולם. זאת, בשים לב לכך שהמאסר על תנאי נועד להגן על שלום הציבור באמצעות אזהרה, הרתעה ופיקוח על עבריינים, לצד מסר של אמון שנשלח לעבריין המבקש לשנות את דרכו בטרם מיצוי עומק הדין עימו.

בדנא עבר הנאשם את העבירות שוב ושוב, עת תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי, לא שת ליבו לאזהרה זו, וכעולה מהאמור, זוהי נסיבה שיש בה כדי להשפיע לחומרה על מתחם העונש ההולם.

בבואי לבחון את הענישה הנוהגת עיינתי בפסיקה שאליה הפנו באי כוח הצדדים ובפסיקה רבה נוספת. קשה למצוא מקרה הזהה למקרה דנן בכל רכיביו. כמו כן, מטבע הדברים, בעבירת אלו אפשר למצוא דרגות חומרה שונות, ומתחם הענישה משתנה בהתאם לנסיבות הקשורות בביצוע האיומים, ובכלל זה כמות האיומים וחומרתם, נשוא האיומים, העבירות הנוספות שבוצעו, כמו הפרת הוראה חוקית והיזק לרכוש, ושאר נסיבות העניין הייחודיות של כל מקרה ומקרה.

כך, למשל, בפסיקה שאליה הפנתה ב"כ המאשימה - ת"פ (שלום-רמלה) 22303-02-23 מדינת ישראל נ' צברי (9.9.2024), דובר על איומים שהושמעו בסכסוך שכנים. הנאשם השמיע את איומיו בנוכחות בנו של המתלונן, היכה אותו, ובהמשך חזר כשהוא אוחז בידו סכין.

ב-ת"פ (שלום-ראשל"צ) 14912-04-20 מדינת ישראל נ' עזאמי (21.6.2021), דובר באיומים שהשמיע הנאשם כלפי אימו על מנת שתיתן לו כסף, ואף הפר צווי בית משפט שנועדו להגן עליה.

כמו כן, העונשים המושגים על הנאשמים השונים בתוך המתחם או מחוצה לו משתנים בהתאם לנסיבותיהם האישיות, דוגמת קיומו או היעדרו של עבר פלילי, הבעת חרטה ונטילת אחריות, קיום הליך טיפולי ועוד.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו עונשי מאסר בפועל וענישה נלווית.



לאור האמור לעיל, נוכח עקרון ההלימה, ולאחר ששקלתי את הערכים המוגנים שנפגעו ואת מידת הפגיעה בהם, את מדיניות הענישה הנוהגת ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון לכלל העבירות נע החל מ-14 ועד 24 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

אף אחד מהצדדים לא טען כי מתקיימות נסיבות לסטייה ממתחם הענישה לחומרה מטעמי הגנה על שלום הציבור או לקולה מטעמי שיקום, ולא מצאתי כי מתקיימות נסיבות כאלו. לפיכך יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה, בהתאם לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, שיפורטו להלן.

הנאשם בן 43, רווק, ללא ילדים. הנאשם מסר כי הוא עובד באופן עצמאי בתחום האלומיניום. הנאשם בן למשפחה המונה זוג הורים וארבעה ילדים בגירים. אביו של הנאשם שוהה במוסד סיעודי ואימו מתגוררת בבית, מצבה הבריאותי אינו שפיר, והנאשם מסייע לה.

הנאשם למד בבית ספר "מפתן" לנוער בסיכון, נשר מלימודיו בגיל 13 ונדון למאסר כבר בגיל 14. הנאשם לא שירת בצבא עקב עברו הפלילי.

הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר, כמו כן חסך את זמנה של התביעה ואת הצורך בשמיעת עדות המתלוננים ועדים נוספים.

מדבריו האחרונים של הנאשם טרם גזר הדין ניכר כי הוא חש חרטה על מעשיו.

לנאשם 21 הרשעות וגמרי דין בעבירות מגוונות, לרבות עבירות דומות וזהות, בין השנים 1997 ועד 2020. בחודש אפריל 2021 שוחרר הנאשם מהמאסר האחרון ולא הסתבך בפלילים, עד לחודש ינואר 2024, אז עבר את העבירות נושא תיק זה.

הנאשם נעצר בחודש ינואר 2024, מצוי מאז במעצר בתנאים לא קלים, וסובל ממחלת עור שבה נדבק במהלך מעצרו.

המאסר על תנאי בן 5 חודשים אשר הוטל על הנאשם בהרשעתו האחרונה ביום 6.7.2020 ב-ת"פ 31596-03-20 של בית משפט השלום בראשון לציון, הוא חב הפעלה בתיק שלפניי.

בשים לב לכלל הנסיבות המפורטות, יש להעמיד את עונשו של הנאשם בשליש האמצעי של מתחם הענישה, ולהשית עליו מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסר המותנה, לצד ענישה צופה פני עתיד בדמות מאסרים מותנים, קנס שגובהו ייקבע בהתאם למצבו הכלכלי של הנאשם ופיצוי למתלוננים.

סוף דבר

אשר על כן, אני מטילה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. מאסר בפועל למשך 18 חודשים.

ב. המאסר על תנאי בן 5 חודשים שהוטל על הנאשם ביום 6.7.2020 ב-ת"פ 31596-03-20 על ידי בית משפט השלום בראשון לציון, יופעל בחופף ובמצטבר למאסר בפועל.

סך הכול ירצה הנאשם 20.5 חודשי מאסר בפועל, שיימנו ממועד מעצרו, 24.1.2024.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שיימנו מיום שחרור הנאשם ממאסר, והתנאי הוא שלא יעבור בתקופה זו עבירת איומים.

ד. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שיימנו מיום שחרור הנאשם ממאסר, והתנאי הוא שלא יעבור בתקופה זו עבירה של היזק לרכוש במזיד.

ה. חודש מאסר על תנאי למשך 3 שנים שיימנו מיום שחרור הנאשם ממאסר, והתנאי הוא שלא יעבור בתקופה זו עבירה של הפרת הוראה חוקית.

ו. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.5.2025 ובכל 1 לכל חודש שלאחריו. אם תשלום מהתשלומים לא יופרע במועדו ובמלואו, יעמדו מלוא הקנס או יתרתו לפירעון מיידי.

ז. פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים, שניר בן הרוש ואלון בסר, סה"כ 2,000 ₪ שישולם לא יאוחזר מיום 1.4.2025. המאשימה תמציא בתוך 14 ימים למזכירות בית המשפט את פרטי המתלוננים לצורך ביצוע התשלום.

הקנס והפיצוי יועברו למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן ואפשר יהיה לשלמם בתוך שלושה ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר המרכז.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן והודע היום, י' כסלו תשפ"ה, 11 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.